

Архітектура будівництва

Виходить
з 1962 р.
№ 1-2
(1253-1254)
січень-лютий
2004 рік

Газета Київського національного університету будівництва і архітектури

Зима: сесія, бакалаврат, канікули

Зима

Залишивши тепло у літі,
Спочила стомлена земля.
І знов зима на білім світі
Сріблястим холодом сія.

Минають так роки невпинно,
Сливають стрімко, мов ріка.
І тільки зараз непомітно
Все заморозила зима.

Сховався місяць золотавий
В сосні, завітчаній сніжком,
І грудень видує октави
То озером, то бережком,

А то у дроті між стовпами
Із завірюхою удеох,
Немов іржавими серпами
Здіймають знов переполох.

І так тривожно і бенкетно,
Немов би у душі моїй
Розкинулись сігги безмежно
І не дають зігрітись їй.

Дивлюсь в безликість сніговій,
В полони хуртовин рясні –
Обличчя, наповни, події
Усе замерло мов ві сіні.

Замерзло все і зупинилось,
Як фарби в межах полотна.
Невже те все мені наснилось,
Й зима лишилася одна?!

2001 р. С. СЬОМКА

ВІТАЄМО ЛАУРЕАТІВ ДЕРЖАВНОЇ ПРЕМІЇ УКРАЇНИ!

Указом Президента України "Про присудження Державної премії України в галузі науки і техніки" від 23 грудня 2003 року представникам нашого університету за цикл праць "Наукові дослідження, розробка та впровадження низькоенергоємних технологій і техніки у будівництві" присуджено Державну премію України. ЛАУРЕАТАМИ стали автори праць: А. М. ТУГАЙ, ректор університету, зав. кафедрою водопостачання, Н. М. МХІТАРЯН, професор кафедри організації та управління будівництвом, Г. В. БАДЕЯН, професор кафедри машин і обладнання технологічних процесів, В. А. БАЖЕНОВ, перший проректор університету, зав. кафедрою будівельної механіки, В. Л. БАЛАДІНСЬКИЙ, зав. кафедрою будівельних машин, професор, В. М. СМІРНОВ, зав. кафедрою "Основа професійного навчання", професор, декан ФАІУ, А. В. ФОМІН, професор кафедри будівельних машин, Л. Є. ПЕЛЄВІН, професор кафедри будівельних машин, Ю. П. ПРИСТАЙЛО, доцент кафедри будівельних машин, О. О. КОСТЕНЮК, асистент кафедри будівельних машин.

Лауреати Державної премії України

ПІДСУМКИ РОБОТИ

КОНФЕРЕНЦІЯ ТРУДОВОГО КОЛЕКТИВУ відбулася 12 грудня 2003 року. На ній йшлося про підписання виконання колективного договору за 1 півріччя 2003 р., прийняття доповнень до колективного договору на 2003-2005 рр. Першому питанню звітував ректор, професор А. М. ТУГАЙ. Голова комісії по контролю за виконанням колективного А. А. ГРОМ доповідав по 2-му питанню. Таким чином було прийнято на конференції кілька доповнень до колективного на 2003-2005 роки. Так, є пункт 3.13 про те, що ад-

міністрація університету за поданням підрозділів має право надавати відпустку співробітникам вузу за їх власний рахунок після використання ними чергової відпустки при наявності поважних причин на строк не більше 15 днів.

В пункті 4.1.1 вказано, що мінімальна зарплатна повинна бути не нижче мінімальної зарплати, встановленої законодавством України. Пункт 6.15 викладений так: для занять співробітниками КНУБА в спортивно-оздоровчих секціях і групах надавати безкоштовно зали, споруди, плавальний басейн спорткомплексу в час, наданий адміністрацією і погоджений з профкомом співробітників. До розділу 6 про житлово-побутові умови включено пункт

6.21: "Адміністрації університету сприяти молодим спеціалістам, вченим, молодим сім'ям, одиноким молодим співробітникам в отриманні квартири та пільгових кредитів на будівництво та отримання житла" та ін.

Третє питання порядку денного стосувалося затвердження нової редакції СТАТУТУ університету. З інформацією виступив проректор, професор М. М. ОСЕТРІН.

Микола Миколайович наголосив на тому, що в новому Статуті, окрім збереження основних положень діючого включені положення, сформульовані у Законі "Про вищу освіту" та пропозиції Міністерства освіти і науки, що стосуються діяльності університету. Так, у новому 2-му розділі "Права та обов'язки власника" підкреслюється роль Міносвіти і науки України у керівництві та діяльності університету. Є доповнення в розділі 3 щодо цивільної правоздатності університету.

Доповідач звернув особливу увагу на пункти 4.5.8, що стосуються обрання на роботу декана, які обираються строком на 7 років.

Дуже важливим в діяльності університету є розділ 5, який сформовано окремо. Він стосується органів громадського самоврядування ВНЗ. Головне те, що органи самоврядування, – підкреслив доповідач, – формуються на факультетах і тому треба активізувати їх роботу безпосередньо на місці. На закінчення конференції ректор вузу та виступаючі відповіли на питання колективу.

Матеріал підготовлений "А+Б"

Поздоровляємо!

ПОДЯКА МІНІСТЕРСТВА ОСВІТИ УКРАЇНИ

Наказом Міносвіти і науки України від 24.12.2003 р. "Про нагородження працівників вищих навчальних закладів" ОГОЛОШЕНО ПОДЯКУ Григорію Яковичу АНТОНЕНКУ – проректору КНУБА за активну участь у підготовці та проведенні 21-22 листопада 2003 року у Львові науково-практичного семінару "Кредитно-модульна система підготовки фахівців у контексті Болонської декларації", розробку проєктів нормативних документів і високопрофесійне виконання покладених доручень та обов'язків.

ЗНАКОМ "ВІДМІННИК ОСВІТИ УКРАЇНИ"

нагороджено Миколу Васильовича СТЕПАНОВА, доцента кафедри водопостачання університету за багаторічну сумлінну працю, особистий внесок у підготовку висококваліфікованих спеціалістів, плідну науково-педагогічну діяльність.

ПОЧЕСНОЮ ГРАМОТОЮ МІНІСТЕРСТВА ОСВІТИ УКРАЇНИ

нагороджено Юрія Константиновича ЛЯЩЕНКА, доцента кафедри геолозії університету за багаторічну сумлінну працю, особистий внесок у підготовку висококваліфікованих спеціалістів, плідну науково-педагогічну діяльність.

Президіум конференції

Виступав А. А. Гром

Доповідав М. М. Осетрін

Хто запропонує найцікавіше?

Понад 2 місяці тому ми приймали у себе гостей – делегацію студентів і викладачів Ростовського на Дону будівельного університету. Студенти отримали величезне задоволення від виступу ростовських колег. Прикро, що на цьому концерті було присутньо мало викладачів. Вони залишилися "чужими на цьому празднікє житті".

А під час спортивних змагань (де перемогли гості) у наших студентів

навіть не було уболівальників. Гости, зрозуміло, підтримували своїх: "Ростов! Ростов!" А де ж були кияни? Ось і маємо, що маємо.

Через пару-трійку місяців вже ми будемо гостями в Ростові-на-Дону.

Шановні студенти! Чекаємо на ваші пропозиції щодо програми візиту!

О. СЕРГІЄНКО,
завідділу з виховної роботи

Під час концерту колег з Ростова

СПІВРОБІТНИЦТВО ТРИВАТИМЕ!

Отже, 19 грудня 2003 року на день св. Миколая відбулось вручення Дипломів лауреата іменної стипендії ТПК. Із вступним словом виступив ректор КНУБА д.т.н., проф. А.М. ТУГАЙ. Він подякував президенту компанії М.І. АНОПОЛЬСЬКОМУ за співробітництво і допомогти молоді стати добрими спеціалістами, подякував ректору і голові студентської спільноти, без ініціативи й допомоги якого не розроблено було б важливого документа – положення про присудження іменних стипендій.

Багато важливих професійних пропозицій, побажань висловив майбутнім спеціалістам з будівельної галузі президент компанії Марк Ізяславович АНОПОЛЬСЬКИЙ. Він розповідав і про виробництво та продаж будівельних конструкцій, якими займається ТПК-Центр. Запрошував на екскурсію у передмісті Львова, де знаходиться завод по виробництву дахових та фасадних матеріалів (є ділянка заводу у Борисполі). Приємно було чути від Марка Ізяславовича і про своїх співробітників, а наших випускників ПЦБ

кількарічної давнини. Один з них, докладніше Володя Васильєвський вже встиг попрацювати по спеціальності в Люксембурзі і знову повернувся до компанії ТПК. Працюють в нашій компанії, – розповідав Марк Ізяславович, – випускники спеціальності ПЦБ будівельного факультету Оксана Самойлова, Андрій Данилюк. А добрий спеціаліст по утеплювачах Василь Сидорук пішов, як кажуть, на підвищення. Торгове представництво "Роквул" в Україні запропонувало йому країну посаду в цьому бізнесі. Випускник спеціальності

"міське будівництво" Євген Политуп прийшов на роботу до компанії. До речі, він встиг побувати й нашим стипендіатом, – підказує директор компанії Ніна Валеріївна ФЕДОТОВА.

Ми знаємо з інформації голови профспілки студентів А.С. ВАКОЛЮКА, що в 2003 році в КНУБА було відкрито нову спеціальність "Товарознавство і комерційна діяльність" – продовжує директор компанії ТПК. А компанії необхідні спеціалісти з грамотного продажу будівельних конструкцій. Отже, співробітництво триватиме!

Студенти ставили велику кількість професійних питань представникам ТПК-Центр. В цьому особливо відзначилися Василь Піддубський, студент ПЦБ-36 та Олександр Цабак (ПЦБ-45).

І насамінець. Ще у вересні, коли проходила виставка "Будівництво і архітектура 2003" в центрі "Київексполаза", компанія ТПК-Центр проводила розіграш призів. Після вручення дипломів Гарі Потер вручив 20-ти щасливчикам розіграшу фірмові щоденники та сумки.

Матеріал підготувелі редакцією

Два з половиною роки минуло з часу підписання КНУБА договору з ДП "ТПК-Центр" про присудження нашим студентам 30 іменних стипендій. Тоді наша газета писала про це: "Ідея компанії ТПК-Центр – підтримати і заохотити нашу обдаровану молодь, залучити її до розвитку української будівельної галузі, збагачуючи інтелектуальний потенціал нашої незалежної України".

Тепер і сума стипендій підвищилась до 80 грн. і збільшилась кількість стипендіатів.

"МИ ПОРУЧ, ЩОБ БУДІВНИЦТВО ДЛЯ КЛІЄНТА СТАЛО ЛЕГШИМ, ШВИДШИМ, ВИГІДНІШИМ", – КАЖУТЬ В ТПК

ТПК – одна з найбільших компаній на Україні, що працює на ринку сучасних будматеріалів з 1992 року. Набутий досвід, вірний підхід до справи дозволили за цей час відкрити 23 офіси по Україні. Аналіз обсягів продажу і бажання забезпечити більш високій рівень сервісу призвели до відкриття в 2000 році заводу ТПК-Профіль.

Завод став першим, сертифікованим за системою якості ISO 9001 підприємством України, що виробляє металочерепицю і профнастил. Завод виробляє металочерепицю і профнастил з готового, покритого всіма захисними шарами й пофарбованого сталевого листа виробництва німецької компанії "EKOSTahl GmbH". Втілення багаторічного досвіду в послідній з передовими науково-технічними розробками в даній галузі дає гарантію заводу ТПК-Профіль повної автоматизації, досконалої технології виробництва й, що найважливіше, надійності в експлуатації.

Всі характеристики машини дозволяють забезпечити точну геометрію виробів. Бездоганна якість продукції заводу ТПК-Профіль підтверджується гарантією на 10 років. Висока культура і організація виробництва на заводі була відзначена в січні 2002 року Золотою медаллю СЕЗ "Яворів".

Зуниваючись детальніше на продукції, що випускається заводом ТПК-Профіль, належно відзначити, що це декілька варіантів профнастилу: стіновий, покрівельний та несучий, два типи металочерепиці: класичний профіль "Ефект" і профіль престижного класу "Престиж". Корисна ширина профілю "Ефект" складає 1100 мм, висота 37 мм, профілю "Престиж" – 1100 мм та 43 мм відповідно. Фальцована металева покрівля "Ретро" являє собою відомий варіант виробництва покрівель із металеного плескатого листа. Особливістю фальцованої металевої покрівлі "Ретро" є те, що її можна використати для покрівель нестандартної форми і аркади. Зовнішній

вигляд таких покрівель не порушує архітектурного ансамблю центральної частини міст України. Тому цей вигляд покрівельного покриття може із успіхом застосовуватися не лише для спорудження нових будинків, але й для реконструкції старих.

На ринку будівельних матеріалів компанія ТПК пропонує комплекс матеріалів для покрівлі і фасадних систем:

- Металочерепиця, профнастил, касетні системи для облицювання фасадів будинків.
- Пластикові водостічні системи зовнішнього і внутрішнього

застосування HUNTER (Венеція, Італія);

- Теплозвукоізоляцію (технічну і загальною призначення) ROCKWOOL (Польща), ISOVER (Фінляндія);

- Паро- і гідроізоляційні плівки, захисні сітки і плівки для лісів, геомембрани і геотекстиль JUTA (Чехія);

- Мансардні вікна FAKRO (Польща).

Для забезпечення довготривалого співробітництва з клієнтами компанія ТПК робить ставку на високу якість і надійність поставок. За 12 років діяльності компанія виробила власний стандарт обслуговування клієнта. В своєму прагненні завоювати репутацію продавця, здатного найповніше задовольнити вимоги споживачів, компанія досягла успіху. Сервіс, орієнтований на замовника, передбачає ряд послуг, які покращили якість його використання. А саме:

- Безкоштовні індивідуальні розрахунки і консультації з утеплення, облаштування мансард, покрівлі, оздоблення фа-

садів з можливістю одночасного утеплення та за іншими напрямками з матеріалами, що пропонує ТПК;

- Індивідуальний підбір матеріалів під об'єкт замовника дозволяє задовольнити найрізноманітніші смаки й запити;

- Навчання, консультації та інструкції з монтажу.

Невпинно дотримуючись принципу "покрівля – це товар плюс послуга", компанія сформувала широке коло постійних клієнтів, які оцінюють продукцію ТПК не тільки по ціні, скільки по сервісних показниках. Покрівлі від ТПК різноманітні, отже здатні прикрасити будь-яку споруду – від автозаправки і адміністративного корпусу до житлових комплексів й промислових корпусів.

Місія діяльності компанії ТПК завжди є незмінною: "Ми завжди поруч, щоб для нашого клієнта будівництво стало легшим, швидшим, вигіднішим".

Дякуємо компанії ТПК Центр за спонсорську допомогу у випуску газети

Зустрічають за одягом...

У ФОКУСІ – НАШ ЗОВНІШНІЙ ВИГЛЯД

Цей матеріал надіслала до "А+Б" студентка педагогічного університету ім. Драгоманова Віра ЗАЛУЦЬКА. Зацікавившись її спостереженнями, ми запропонували нашим студентам, які "наближені" до редакції, зібрати і висловити думки про наших викладачів і студентів щодо того, як одягаються в КНУБА. Спочатку слово Вірі.

"Перважно думка про людей спочатку складається за зовнішніми ознаками. Особливо студенти помічають усе: як викладач стоїть, яка в нього краватка, сорочка, які жести, усмішка... Вони хочуть відразу скласти собі думку про нього, щоб розв'язати дилему "ходити – не ходити на лекції", а також передбачити наслідки такого рішення. Тому поміляються ті викладачі, які вважають, що старий піджак не зашкодить любові студентів до предмета.

Мабуть, більшість учнів і студентів зі мною погодяться, що доволі важко уявити собі вчителя чи викладача в побуті: у домашньому халаті на кухні, під час миття посуду чи в кімнаті з ганчіркою і порохотягом. Але ж наші наставники – зви-

чайні люди, які живуть нормальним життям, тому, як то кажуть, ніщо людське для них не є чуже.

Яким не був би вчитель чи викладач, ми його завжди сприймаємо як розумного наставника, взрець, людину, котра знає набагато більше й ділиться цим знанням із нами. Але чи в усьому викладачі є взірцями?

Скільки б не казали, що зовнішній одяг – не головне, перше своє враження про людину ми все ж таки отримуємо з її зовнішнього вигляду. Нехай викладачі не ображаються, але за зовнішнім виглядом студенти можуть поділяти їх на 2 категорії: цілковитих фанатів науки і "приземлених".

Завдяки праці ЦІЛКОВИТИХ ФАНАТІВ НАУКИ, які деколи забувають пообідити, зачитавшись монографією чи спостерігаючи за експериментом, наша держава не втрачає свої позиції у науковому світі. Для людей, які належать до цієї категорії, у житті нема нічого важливішого від наукових дослідів, нових виведень чи припущень. Зовнішній вигляд – остання річ, про яку вони згадують. Тому їх "видають" скруйовжене волосся незрозумілої зачіски, нудні неадекватні одяг, речі, підібрані без смаку й вимог моди, а лише за принципом виконання основної функції – прикрити й зігрівати тіло. Вони можуть тижнями не зауважувати засохлого клею на штанах, відсутності гудзиків на піджаку і різного кольору шнурків. Це й не дивно, адже всі інші думки полонили раціоналізаторські ідеї, виведення нових формул чи доведення теорем. Іхній склад у науку справді неоціненний, але, на превеликий жаль, за спостереженнями студентів, такі люди часом не мають дару промовців. Вони чудово розуміють тему

своїх досліджень, але не завжди зрозуміло пояснити її іншому. Не будемо переходити на конкретні імена, адже зовнішній вигляд – особиста справа кожного, але чи можна дивитися без сміху на викладача П., який перед дошкою стоїть у піжамних штанах, кедах і у плетеному светрі? Після прання розмір рукавів цього "прикиду" збільшився удвічі, тому панові П. доводиться скочувати їх у грубі ролики. Деколи ці "качалки" виконують функції шмаття для витирання дошки... На частя для виробників стильного одягу й законодавців моди представників цієї категорії є мало.

"ПРИЗЕМЛЕНІ" викладачі в натовпі нічим особливим не вирізняються. Вони, як і всі інші, намагаються одягатися зручно й привабливо для ока. Належність до професії можуть видати пакки звітів про виконання лабораторних робіт, книжки та конспекти лекцій, які частково виглядають із сумок чи портфелів. Пригадую, як на першому курсі улюбленими предметами всієї жіночої частини нашої

групи були лінійна алгебра та диференціальні рівняння. Наш молодий викладач завжди приходив на пари в охайному костюмі й добре пахненим дорогим одеколоном...

Недостатня зарплата освітян не дає змоги більшості з них одягатися у стильних сапонах чи обирати шедвери від кутюр'є. Та й не кожен із тих шедверів влиється у наше звичайне життя. Тому, як і всі смертні, викладачі намагаються "викручуватися". Але саме їм варто пам'ятати, що за ними кожного дня спостерігають сотні очей. Своєю зовнішністю вони демонструють і себе, і предмет, який викладають. І саме від викладача залежить, як до предмета ставитимуться студенти й колеги. Зовнішній вигляд викладача – своєрідна реклама його предмета, спроба номер один привабити й заінтригувати студента. Чода далі, як би ви не вдягалися, якщо ви нещодавно провели пару, то ніяке сучасне модне шмаття вас не порятує".

Студенти про викладачів:

• Що ще на парі робити, як не розглядати викладача? Наша одна викладачка любить носити ширякий пояс до всього – светрів, спідниць, костюмів, і в неї тих поясів багато. Ще в одній усе дуже кольорове, вона вдягається молодіжно. А от математичка вдягається стримано, "по-математичному". Незмінний образ має викладач скульптури й малювання – білі штани, хоч на парі ми маємо справу з глиною... Викладач історії любить темно-синій костюм у білу смужку. Аристократичний, діловий, він відповідно й поєносе – коротко та зрозуміло. Взагалі в жінок розмаїтість в одязі більша, вони завжди щось цікаве придумують. Чоловіки вдягаються охайно, але зовнішності приділяють уваги не так багато. Правда, якщо викладач сим-

патичний, то його сприймаєш позитивно, незалежно від одягу...

• Більшість викладачів одягається одноманітно, скромно, але є такі, що вдягаються так, як їм подобається. Коли тільки заїде до аудиторії – мусиш на нього звернути увагу. Старших викладачів видає класичний стиль одягання. Стриманість в їх одязі – не від браку грошей, а через бажання не виділятися...

• Викладачі, які беруть хабарі, вдягаються добре. Вони пишати і при зарплаті 350 гривень носять сумки, котрі коштують утричі дорожче. У нас знаю такого викладача лише одного. Більшість одягається по-"робітничо-селянськи", як інженери советських часів. Мабуть, вдягатися у секонд-хенді викладачам не дозволяє гонор...

Ох, ці студентки!..

Вони ладні витрафити зайву годину не на слання або навчання, а на вищурвання волосинок з брів і замаскування сльоз під очима. З фрейдизмом красуні не розуміються навіть на парях. Бажанья викладачів неовторно, щоб якийсь небудь принц з паралельного побтоку наливий їх, спонукє навіть до неологічних експериментів над собою, як от замітання афроскопом чи проколівання носа. То ж повірїте завдання стійкої нерод нею: чогось навчитись і виїйти заміж. Та й коли батьки не шквотють фрейдєй на свою кохану форо, то не приїбратїсь ж, нїби живеш на салу сьмїнєнєво.

Студентки, зрєтєсьє, не настїльки заклопопанї своєю зовнїшнїстю. Вони не зрєбуть обвислих фїнїсєлєсї й на всі парї роцї лєлюбїть неслїнчї гоїнцї шїрїєнцї.

Студенти про себе й колеги:

• Якщо інститут престижний, то студенти вдягнені гарно, а якщо ні – то одноманітно...

• Студенти розкуті в одязі. Відчуваю, що в них інший, ніж у викладачів, погляд на життя. Якби були більші фінансові можливості, я би вдягався стильно...

• Одяг інколи виражає приналежність до університету. Скажімо комп'ютерники переважно носять широкі штани й светри, а також вирізняються кольоровою меліровкою. Одягаються вони яскраво, барвисто...

Викладачі про себе й колеги:

• Ставши викладачем, я мало що змінив у зовнішності. Букавально з III-го курсу перейшов на строгий стиль – костюм, сорочка... В цьому розумінні я був "білою вороною", але з часом усі звикли. Тоді я навіть не мріяв про викладання. Чому ж ставися такі метаморфози? Напевно, тому, що ми пішли на "воєнку", а військова кафедра налаштує на строгий лад. А можливо, тому, що тоді легше було купити костюм для повсякденного носіння. Виходив і з практичних міркувань: щоб виглядати інакшим, у костюмі достатньо змінити якийсь один елемент.

• Люблю одяг, у якому багато кишень – це зручно. Букавально торік я увперше вдягнув темні джинси, носу їх інколи з піджаком. Буває, що впадає у вічі старомодність окремих викладачів. Їм важливий

не зовнішній вигляд, а внутрішній світ, що взагалі не є чимось поганим. Будучи студентом, вважав, якщо викладач одягнений "як з голочки", то він буде суворий зі студентами, бо вимогливий до себе. Справді – один мій знайомий дуже вимогливий щодо одягу – жодної зайвої ниточки, плямочки – і до студентів він теж такий.

• Ми намагаємося вдягнутися акуратно. Попевжас не думаєш про одяг, але бувають моменти, коли змушений звернути увагу на нього, відкоригувати... Викладачі розуміють, що їхній авторитет пов'язаний з тим, чи гарно вони одягаються. Проте наш одяг залежить не тільки від культури, а й від зарплати. На сьогодні викладач не може собі дозволити вдягнутися так, як би він хотів...

Як одягаються студенти за кордоном

ШОТЛАНДІЯ. Особливістю тамтешніх студентів є легкий одяг. Хоч у жовтні холоднуватими ранками вже починаються приморозки, студенти продовжують ходити в шортах, у сорочках та легких курточках.

ІТАЛІЯ. Ношені-переносені куртки, немітї кроєвіки, витерті джинси... Усе це дає привід думати, що Італія – адже ніж не країна моди. 90% усіх студенток одягаються однаково: спортивний джемпер (бажано, щоб пуличик було видно), спущені джинси, ганчіряний ремінь і неодмінно кроєвіки. Студенти одягаються приблизно так само.

США. Студенти американських коледжів і університетів найчастіше носять джинси. Джинсовий стиль дуже популярний в Америці. Джинси носять усі, незалежно від комплекції і розміру доходів, бо це дуже зручно й практично. Виліяні джинси доповнюють витягнуті майки. Продовженням стилю стають пірсинг і тату.

ШВЕЙЦАРІЯ. Ось тут можна почуватися як удома. Більшість людей вдягається у барвисті майки, спідниці, штани, взуття підбирає на різних каблучках, гарне. Дівчата ходять у біжутерії та макіяжі, хоч усе в них гармонійно поєднується з одягом і засвідчує бездоганний естетичний смак. Навіть офіціанти носять золото... На дискотеках швейцарська молодь теж не приховує свою сексуальність – біленькі облягачючі маскєки, міні-спідниці або джинси. Індивідуальність підкреслюють розмаїті зачіски.

Вибирайте.. Але пам'ятайте: і одяг і багатий духовний світ творять гармонійну особистість.

Бесіди із студентами і викладачами провели студентки Б. ЗАЛУЦЬКА та К. ГРЕЧИН

Викладачі про студентів:

• Тепер студенти вдягаються практично, вони хочуть, щоб їм було зручно. Коли заходив до аудиторії, то відразу впізнаєш тих студентів, які заробляють самі на себе або котрим батьки дають гроші. Якщо студент дуже крикливо й багато вдягнений, я чомусь до нього ставлюся упереджено: людина, яка постійно отримує щось без зусиль, вважає, що оцінку вона теж повинна не заробити, а задурно отримати. Буває, що я помиляюся, але переважно це є так...

• У нас дівчата вдягаються гарно. Взагалі як на матеріальний рівень студентів – стипендію – вони досить добре вдягаються. Хотілося б, щоб у них були ще більші можливості, бо коли людина добре вдягнена, то в неї є відчуття власної гідності. Хлопців, у яких обшарпані, залапані болотом джинси, одяг не спонукає забути про нецензурщину. Тобто хто як вихований, так і одягається – одяг і поведінка до певної міри адекватні. Вважаю, що студентам треба багато працювати, щоб ту адекватність поліпшити...

УНІВЕРСИТЕТСЬКІ ПЕРЕХРЕСТЯ

ПОГЛЯД
ст. викладача
С.М. Скороходова

Заходьте по одному!

Казікили

Схід – справа тонка

Рік Синьої Мавпи

Рис. О. Колоградської

Близько місяця за східним календарем як настав рік Синьої Мавпи. Те, що вона синя – ще не привід для роздумів. Мавпа – якого б кольору вона не була – завжди є мавпою. У неї шалений характер з усіх знаків. Мавпа є часто душею компанії, у неї є гумор, але вона завжди лукава й хитра. Компанійська і робить вигляд,

що ладить з усіма знаками. Але ця товарицькість обманлива. Насправді вона зневажає інші знаки та вважає себе вищою за них.

Мавпа – інтелектуалка. У неї велике прагнення до знань, вона багато читала, знає величезну кількість речей, постійно в курсі всього, що відбувається в світі. Добре освічена і має незвичайну пам'ять, що дозволяє їй пригадати найменші деталі баченого, прочитаного або почутого. Насамкінець пам'ять їй необхідна, оскільки у неї все в безладді. Вона украй винахідлива і здатна розв'язати найважчі проблеми з незвичайною швидкістю. Але якщо не розпочне їх здійснювати одразу, то кидає, тільки-но розпочавши.

У Мавпи багато здорового глузду, а також чудової спритності обдурювати людей. Вона може робити нечесні вчинки, і піяти її на цьому нелегко. Але щоб не сталося, не дуже гнівайтесь, тому що вона чарівна і є дуже умілою в мистецтві подобатися. Коротше кажучи, Мавпа – кар'єристка. Для цього у неї є підстави й шанси. Але попри все це, інші знаки шукають зближення з нею.

Вона є спритною для підприємств великого розмаху, хитрою в фінансових операціях, чудовий працівник у всіх галузях, де необхідна кмітливість і обізнаність. Мавпа може досягти успіху на будь-якому полі діяльності – політика, дипломатія, комерція, промисловість не є для неї секретом. Часто стає відомою, якщо діє за покликанням.

РОКИ МАВПИ: ...1932; 1944; 1956; 1968; 1980; 1992; 2004 та ін.

Підготував С. ГОЛОВАЧ

Рис. М. Сивашової

Вітасно!

Із синомком Андрійком

Профкому
от профкома

Год кончается. В запарке
Дед Мороз несет подарки:

Кто-то получил зарплату,
Кто-то на штаны заплату,
Кто-то взял головку сыра,
Кто-то получил квартиру,
Кто-то отхватил машину,
А кому-то Бог дал сына.
Вот уж радость для отца
Сына получить Стрельца.

И кому ж так повезло
Всем завистникам назло?
Это наш хороший друг
Анатолий ВАКОЛЮК
Тем же, кто его не знает
Сообщим, что возглавляет
Раньше, нынче и потом
Он студенческий профком.
Можно присылать посылки
Или приносить бутылки

Теплых слов не пожалеем
Мы для юного АНДРЕЯ.
Пожалеем же дитяте
Быть здоровым и богатым.
Пусть мужает, а потом
Возглавляет наш профком.

В. Б.

3 легенд...

Першу
"Валентинку"
написав в'язень

Уперше День св. Валентина як свято закоханих почали відзначати щез 500 років тому в Англії та Шотландії. У наш час британці щороку на День св. Валентина посилають понад 15 мільйонів "валентинок" – найчастіше спеціальних поштівок-сердечок. Німці та італійці надають перевагу квітам, здебільшого трояндам. Бельгійці вручають своїм закоханим шоколадки у вигляді сердечок. Французи жінкам дарують парфуми та краватки, чоловікам – краватки. Є і дешевіші способи зробити коханій людині приємну несподіванку. Скажімо, в Німеччині користуються великою популярністю свіжі булочки до сніданку – їх купують чи не в кожній другій сім'ї. І ось одному гамбурзькому пекарю прийшла в голову геніальна ідея: він почав пекти в День св. Валентина булочки у вигляді сердечок. Цю ідею підхопили тисячі німецьких пекарів.

А якщо кохана людина перебуває не поруч з вами, а, скажімо, в іншій країні? Теж не біда. Є фірми, які доставляють у цей день квіти і сувеніри у всі країни Західної Європи., США та Австралію.

Але, звісно, у День св. Валентина найбільш цінують все ж не подарунки, а любовні послання – "валентинки". Створення першої "валентинки" приписують Чарльзу, Герцогові Орлеанському (1415 рік), який сидів у той час у в'язниці, в одиночній камері. Зі своєю бездіяльністю та тугою за домом він боровся, пишучи любовні послання своїй дружині.

А найбільшого розквіту "валентинки" досягли у XVIII столітті. Тепер під "валентинкою" мають на увазі вітальні листівки з сердечками з найкращими побажаннями, освіченими в коханні чи просто жартами. Зазвичай, їх не підписують і адресант повинен сам здогадатися, хто їх надіслав. А для тих, кому важко написати особливо зворушливий чи оригінальний лист, в інтернеті є спеціальні сайти з відповідними зразками. Але хто знає, чого більше потребує ваш коханий чи кохана: "кучерявих" фраз із загальнодоступної ком'ютерної мережі чи щирих, неповторних слів, які підкаже ваше серце?

А + Б

Рис. М. Сивашової

КАРПАТИ СТАЛИ ПОТРЕБОЮ

І цього року, як і багато попередніх років, наша професорська лижна команда 1-го січня вирушила до Воловця. На цей раз нас було п'ятеро: М. Ф. Євстифеев – капітан, М. М. Осетрін, Б. М. Ємельянов, Л. К. Головка і я. Зустріли нас у Воловці десяток наших друзів та знайомих, які відвезли нас на околицю села Гукливце. Там в минулому році було споруджено приміщення для лижників з необхідними вигодами та кухнею. Привезли і наші бігові лижі, які останні роки ми залишаємо у Воловці.

На другий день після сніданку ми з Миколю Миколайовичем вирушили у перший маршрут, Борис Михайлович з гірськими лижами пішов на підйомник, розташований поруч, а Михайло Федорович і Леонід Кононович обмежилися короткими дистанціями. До речі, для Михайла Федоровича Євстифеева це були 40-ві зимові канікули на лижах!

Всі ми ще раз пересвідчилися, що кращого місця для зимового відпочинку, ніж Карпати, немає. Зі снігом нам повезло і на цей раз – він випав за день до нашого приїзду. Ко-

ли виходиш на гірську полонину, дивишся на засніжені смерекви, а у вухах аж дзвенить від небувалої тиші, здається, що кращого за все це не може й бути. Правда, дуже засмучує, що здійснюється вирубка лісу, без його належної компенсації молодими насадженнями. Якщо це продовжуватиметься ще років 10–15, Карпати стануть голими.

Наш старий знайомий, який переїхав з Воловця до Ужгорода, заїхав на Різдво за нами і привіз до Ужгорода, де ми, зокрема, відвідали музею під відкритим небом типу Київського музею в Пироговому.

І на цей раз не було двох однакових днів за погодою, сонцем і морозом, хоч замерзали і руки і олійні фарби, але я все-таки щодня після обіду ходив на етюди. На відміну від короткими дистанціями. До речі, для Михайла Федоровича Євстифеева це були 40-ві зимові канікули на лижах!

Сподіваємось, що і на цей раз Карпати надали нам здоров'я та наснаги на весь рік.

В. Є. МИХАЙЛЕНКО,
професор

ГЛИБОКО СУМУЕМО

31 грудня 2003 р. перестало битися серце Василя Маркеловича ШЕВЧЕНКА, пенсіонера, ст. викладача кафедри рисунку і живопису, що пропрацював в університеті близько 40 років.

Залишив митець після себе добру пам'ять, художні твори, багато учнів.

Сумуємо й поділяємо гіркоту втрати з рідними і близькими.

КОЛЕГИ, УЧНІ

Художнє оформлення газети виконали студентки АБС-54
М. СИВАШОВА і О. КОЛОГРАДСЬКА